

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224698
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813224698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovskej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. O. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: C. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., S. X a X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Z. XX, občana N. R., o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloleťmu dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. mája 2014, č.k. 10P/88/2013-43, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil výživné, ktoré má otec platiť na maloletú W. zo sumy 59,75 Eur mesačne na sumu 100 Eur mesačne od 01.12.2013. Zároveň zročné výživné za obdobie od 01.12.2013 do 06.05.2014 v sume 280 Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 Eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom jún 2014, do rúk matky maloletého dieťaťa s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zároveň vyslovil, že tým dochádza k zmene rozsudku tamojšieho súdu zo dňa 12.08.2008. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom vykonaných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že naposledy bolo rozhodnuté o výživnom od otca na maloletú 12.08.2008. Matka dieťaťa bola v tom čase poberateľkou rodičovského príspevku v sume 4.560,- Sk mesačne a rodinných prídavkov na jedno dieťa v sume 540,- Sk mesačne a iné vyživovacie povinnosti nemala. Otec dosahoval zárobok v sume 10.000,- Sk mesačne a nemal iné vyživovacie povinnosti. Konštatoval, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti v roku 2008 sa podstatne zmenili pomery najmä na strane maloletej, ktorá má 6 rokov a navštevuje základnú školu, čím došlo k zvýšeniu nákladov na jej materiálne zabezpečenie, ktoré matka riadne špecifikovala a sú uvedené aj v ďalšom znení rozhodnutia. K zmene pomerov došlo aj na strane matky, keď jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej H. Z., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou je na materskej dovolenke. Otec dieťaťa je zamestnaný v pracovnom pomere. Od 05.03.2014 do 31.03.2014 pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti v pracovnom čase 10 hodín týždenne a odmena za prácu bola dojednaná sumou 2,10 Eur na hodinu. Od 01.06.2012 je otec na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.05.2012 zamestnaný v spoločnosti A. O. L. V. so sídlom v W.. Od 01.02.2014 pracuje ako pomocný manažér v skrátanom pracovnom úväzku s príjmom v sume 180 Eur mesačne. V predchádzajúcom období mal u tohto zamestnávateľa dojednanú mzdu v sume 500 Eur mesačne. V období od marca 2013 do februára 2014 podľa správy o zárobku dosahoval priemernú čistú mesačnú mzdu v sume 135,37 Eur. V neskoršom období bol práceneschopný. Nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť a nie je zaťažený platením nákladov na bývanie. Súd prvého stupňa preto považoval sumu 100 Eur mesačne za takú, ktorú je podľa možností a schopností schopný platiť otec maloletého dieťaťa, ktorá zodpovedá súčasným potrebám dieťaťa aj s prihliadnutím na to, že nastupuje do 1. ročníka základnej školy. Aj keď príjem otca je nízky, jeho tvrdenie o zlej finančnej situácii považoval za účelové, v snahe vyhnúť sa plateniu výživného vo vyššej

výške, čomu zodpovedá aj súčasný príjem otca a dohoda o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.01.2014, navyše, ak štatutárnym zástupcom týchto spoločností, kde pracuje otec, je totožná osoba - príbuzný otca. Vyslovil presvedčenie, že otec dieťaťa dosahuje reálne vyšší príjem, než je oficiálny, lebo inak by stratil motiváciu pracovať. Netrpí zdravotnými ťažkosťami, ktoré by ho vylučovali z pracovného procesu, a preto je schopný podieľať sa na výžive dieťaťa zvýšeným výživným v sume 100 Eur mesačne.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa. V odvolaní poukazoval na to, že nie je v jeho možnostiach platiť zvýšené výživné v sume 100 Eur mesačne. Uviedol ďalej, že trpí bolesťami chrbtice, pre ktoré nemôže riadne pracovať. Vyslovil obavy, že ani 60 Eur, ktoré dosiaľ poukazoval na výživu maloletej, neslúžili pre jej potreby.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, s poukazom na to, že výživné nebolo upravované po dobu 6 rokov, za ktorú sa potreby maloletej podstatne zvýšili. Ďalej uviedol, že jediným príjmom matky je rodičovský príspevok a prídavok na deti. Matka zo svojho príjmu nedokáže zabezpečiť potreby maloletej, pričom otec okrem výživného na maloletú ničím neprispieva, nezakupuje príležitostné darčeky a s maloletou sa kontaktuje len telefonicky.

Rozsudok okresného súdu navrhla vo svojom vyjadrení potvrdiť aj matka maloletej. Vo vyjadrení vyslovila presvedčenie, že otec maloletej vykonáva rôzne ďalšie práce a dosahuje podstatne vyšší príjem, než bol súdom zistený.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Súd prvého stupňa vec správne posudzoval podľa ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza zo zásady, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý je zistený v čase vydania súdneho rozhodnutia. Plynutím času však môže nastať zmena, a to jednak ako na strane oprávnenej osoby, keď s pribúdajúcim vekom je prirodzený nárast všetkých odôvodnených potrieb, tak aj na strane osoby povinnej v súvislosti so zmenou príjmu, prípadne zmenou počtu vyživovaných osôb, prípadne aj na strane druhého z rodičov.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa zistil všetky skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie o zmene rozsudku o výživnom a tieto aj správne v súlade s ust. § 62 Zákona o rodine vyhodnotil.

Predovšetkým je potrebné považovať za správny záver súdu prvého stupňa, na ktorý poukazuje aj kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení, že výživné na maloletú bolo naposledy upravené v čase, keď maloletá bola vo veku pol roka. V súčasnom období má 6 rokov a nastupuje do 1. ročníka základnej školy. Je nepochybné a všeobecne známe, že v dôsledku týchto skutočností nastal značný nárast jej odôvodnených potrieb každého druhu, a to ako v oblasti stravovania, obliekania a zabezpečenia aspoň niektorých záujmových činností.

Súd prvého stupňa taktiež vyvodil z vykonaného dokazovania správny záver o tom, že príjem matky, ktorá má ďalšiu vyživovaciu povinnosť a jej príjmom je len materský príspevok a prídavky na deti, nemôže, okrem osobnej starostlivosti, na výživu maloletej prispievať.

Príjmy, možnosti a schopnosti otca vyhodnotil súd prvého stupňa správne v súlade s ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorej obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že rodičia majú vyvinúť všetko svoje úsilie na to, aby zabezpečili výživu pre svoje maloleté deti.

V prejednávanej veci otec žiadnym spôsobom nepreukázal prekážku, ktorá by mu trvale bránila dosahovať taký príjem, aby mohol platiť zvýšené výživné vo výške 100 Eur mesačne na maloletú. Svoje tvrdenia o bolestiach, prípadne ochorení chrbtice, žiadnym spôsobom nepreukázal ani neosvedčil. Zároveň je potrebné poukázať na to, že obavy otca o tom, že doterajšie výživné vo výške 60 Eur je spotrebované matkou, sú neopodstatnené. Je všeobecne známe, že náklady na výživu dieťaťa vo veku 6 rokov sú v takom rozsahu, že suma 60 Eur mesačne postačuje len na zabezpečenie tých najzákladnejších potrieb, ktoré predstavujú náklady na stravovanie, pretože inak by došlo k závažnému ohrozeniu zdravia dieťaťa.

Odvolací súd preto poukazuje na tú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vyhodnotil schopnosti a možnosti otca a s ktorou sa stotožňuje, s tým, že sumu 100 Eur mesačne, ktorú potreby maloletej rozhodne vyžadujú, môže platiť pri vynaložení úsilia na zabezpečenie primeraného zárobku.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.